

nes efter Størrelsen af disse Kreditorers respektive Fordringer". Da imidlertid Stiftesamlinger i disse Tilfælde skulle sammenkaldes uopholdelig efter Falliten, altsaa forinden Fordringerne ere anmeldte eller anerkjendte, forinden ogsaa nogen Status vil være fremlagt, indsee vi ikke, hvorledes Størrelsen af de respektive Fordringer kan udfindes eller tages tilfølgende ved Afstemningen; det forekommer os, at denne Maade at beregne Flertallet paa ikke vel kan anvendes, før Fordringerne ere anerkjendte, og vi formene, at en simpel Pluralitet af de mødende Kreditorer vil være tilstrækkelig til de omhandlede Spørgsmaals behørig Afgjørelse.

Under dette Punkt maae vi udtrykkelig udhæve, at vi ganske billige den Bestemmelse i Indstillingen IV., at Stiftetommisærerne ikke skulle have dømmende Myndighed.

IV.

Til Grosserer-Komiteens Forslag 4, 6, 7, 10, 11 og 13.

Forslag 4 er imødegaaet i Kommissionens Betænkning Sp. 395; Forslag 10 ligeledes Sp. 378. Forslag 6 og 7 have fundet en samstemmende Afgjørelse ved Kommissionens Indstillinger V. a. b.; Forslag 11 ligeledes ved Kommissionens Indstilling XI.; Forslag 13 ligeledes ved Indstilling VII. Vi finde ved disse Punkter ingen Anledning til at yttre os videre, men tiltræde Betænkningen.

V.

Til Grosserer-Komiteens Forslag 12.

Vort Forslag 12 er imødegaaet i Kommissionens Betænkning Sp. 396—97 med den Bemærkning, at ingen ny Lovbestemmelse i Forslagets Retning er fornøden, da det allerede følger af den bestaaende Lovgivning, at de, der i et Fallitbo beviser at være Giere af Gjensstande, som de i Forslaget omhandlede, betragtes i Boet som Separatister; vi troe dog ikke, at de derved erholde den frie Raadighed over deres Eiendom, som vort Forslag tilstgter, og vi formene derfor, at en Lovbestemmelse, grundet paa vort Forslag, ikke vil være overflødig; hvilket vi derfor maae fastholde.

VI.

Til Grosserer-Komiteens Forslag 8.

Dette Forslag er imødegaaet i Kommissionens Betænkning Sp. 387—88. Vi maae henholde os til de af Kommissionens Medlem Etatsraad Hansen gjorte Bemærkninger, og anbefale en Lovbestemmelse, som gaaer ud paa, at i Handelsfallitboer skal selve Rettigheden for Falliten til, medens Boet er under Behandling, at drive nogen som helst Handel, være afhængig af, at Kreditorerne i en Stiftesamling dertil give deres Samtykke; — hvilken Bestemmelse vi af de Grunde, som bemeldte Medlem har anført, maae ansee usikkert for Handelsstandens Anseelse og Interesse.

VII.

Til Grosserer-Komiteens Forslag 9.

Komiteens Hensigt med dette Forslag, der, som Kommissionen rigtig har forudsat, ingenlunde gik ud paa, at Forslag, der allerede for Falliten ere erkrævede, skulde gjøres ugyldige, vil være opnaaet ved Kommissionens Betænkning Indstilling I.

VIII.

Til Grosserer-Komiteens Forslag 14.

Kommissionens Indstilling II., som i det Væsentlige stemmer med dette Forslag af Komiteen, tiltræde vi med de Modifikationer, som følge af Indstillingen.

IX.

Til Grosserer-Komiteens Forslag 15.

Naar Komiteen har foreslaaet, at Anmeldelser i Fallitboer bør kunne skrives foreløbig paa ustemplet Papir, har den ikke blot taget Hensyn til Regningskrav; thi dels skulle Bøxler, der ere udstedte udenfor Danmark, naar de anmeldes i Fallitboer, skrives paa stemplet Papir af 2den Klasse, og dels forekomme ikke sjelden Dokumenter, der ere ustemplede, uden